

یک ایرانی در ریاض «صدام حسین» را ضربه فنی کرد

عرفان محرمی، نماینده تیم ملی وووشوی مردان ایران در ششمین دوره بازی‌های همبستگی کشورهای اسلامی، صدام حسین را ضربه فنی کرد.

به گزارش فارس، در هشتمین روز ششمین دوره بازی‌های همبستگی کشورهای اسلامی در ریاض، نمایندگان تیم ملی وووشوی مردان کشورمان در نوبت عصر شنیه در مبارزات ساندا در بلوار ورزشی ریاض به مصاف حریفان خود رفتند.

در وزن منهای ۷۰ عرفان محرمی در مرحله یک‌چهارم نهایی به مصاف صدام حسین از پاکستان رفت که وووشکار ایرانی با برد ۲ بر صفر به نیمه‌نهایی راه یافت.

دومین شکست تیم فوتبال امید در تورنمنت قرقیزستان

تیم فوتبال امید ایران در دومین دیدار خود در تورنمنت قرقیزیزستان برابر میزبان رقابت‌ها شکست خورد.

به گزارش سایت فدراسیون فوتبال، تیم فوتبال امید ایران پس از شکست ۲ بر صفر از روسیه در دیدار نخست خود در تورنمنت قرقیزیزستان، در حضور هواداران قرقیز در ورزشگاه کورمان‌یک، با نتیجه ۲ بر یک مقابل میزبان نتیجه را واگذار کرد.

مهدی جعفری (۵۷) تک گل ایران را به ثمر رساند. تیم ایران از دقیقه ۷۶ با اخراج محمدجواد حسین‌نژاد، ۱۰ نفره به بازی ادامه داد تا اینکه در دقایق ۹۰+۵ و ۹۰+۱۰، با دریافت ۲ گل نتیجه را ۲ بر یک واگذار کرد.

فرزین معامله‌گری و محمدمهدی زارع نیز با کارت زرد سعدالله گل‌مرا، داور تاجیک بازی جریمه شدند. تا پایان دیدارهای دوم روسیه ۶ امتیازی صدرنشین است، قرقیزیزستان با ۶ امتیاز و تفاضل گل کمتر در جایگاه دوم قرار گرفته، ایران بدون امتیازی با تفاضل گل بهتر نسبت به بحرین در پله سوم جدول ایستاده است.

سومین بازی شاگردان امید روانخواه، فردا سه‌شنبه ۲۷ آبان برابر بحرین خواهد بود.

محرومیت بسکتبال‌یست آمریکایی لیگ ایران به دلیل مصرف «حشیش»

کمیته انضباطی ستاد ملی مبارزه با دوپینگ ایران «فرشید صالحیان» از دوچرخه‌سواری و ۳ سال و «کالینز چاونسی» بسکتبال‌یست آمریکایی شاغل در لیگ فصل قبل ایران و باشگاه کاله را ۳ ماه از فعالیت در تمام ورزش‌های ورزشی محروم کرد.

به گزارش ایسنا، فرشید صالحیان دوچرخه‌سوار رشته کوهستان در خلال رقابت‌های قهرمانی کشور در تاریخ ۱۲ شهریور ۱۴۰۴ توسط گروه کنترل دوپینگ ایران نادره‌مورد آزمایش کنترل دوپینگ قرار گرفت که پس از بررسی نمونه و اعلام نظر آزمایشگاه کنترل دوپینگ مورد تایید وادا، وجود ماده ممنوعه «نورآندروسترون» از گروه ۱۵ لیست مواد و روش‌های ممنوعه وادا در نمونه این ورزشکار محرز و با توجه به نوع ماده ممنوعه موجود در نمونه و پذیرش اولیه تخلف توسط ورزشکار و طبق ماده ۱-۸-۱ مجموعه قوانین و مقررات ایران نادره، حکم محرومیت ۴ ساله وی با یک سال کاهش به مدت ۳ سال از تاریخ ۱۴۰۴/۷/۱۱ لغایت ۱۴۰۷/۱۲/۱۴ توسط کمیته انضباطی ایران نادره صادر شد.

«کالینز چاونسی» بسکتبال‌یست سابق و آمریکایی تیم کاله امل نیز ۲/۲/۱۴۰۴ در خلال رقابت‌های لیگ بسکتبال حرفه‌ای ایران توسط تیم کنترل دوپینگ ایران نادره مورد نمونه‌گیری دوپینگ قرار گرفت که پس از بررسی نمونه این ورزشکار در آزمایشگاه کنترل دوپینگ مورد تایید وادا وجود «حشیش» از گروه ۸۵ لیست مواد و روش‌های ممنوعه وادا، محرز شد و با توجه به سوءمصرف انجام‌شده توسط ورزشکار و طبق بند ۴-۱-۲ قوانین مبارزه با دوپینگ ایران، حکم محرومیت ۳ ماهه وی توسط کمیته انضباطی ایران نادره از تاریخ ۱۴۰۴/۲/۲۹ تا ۱۴۰۴/۷/۲۸ صادر شد. لازم به ذکر است با توجه به لزوم تایید وادا برای احکام صادره برای پرورنده‌های محرومیت سوءمصرف، دربارره پرورنده آقای «کالینز چاونسی» فرآیند این تاییدیه ۲۱ آبان از طرف وادا به ایران نادره ارسال شد. و این امر موجب تاخیر در اعلام عمومی رای وی شد.

ازبکستان مدت‌ها شبیه همان تیم قدیمی بود؛ تیمی که همیشه در مرز رقابت می‌دوید اما هیچ‌وقت از آن خط رد نمی‌شد اما حالا، با ورود مردی که زمانی جام‌جهانی را بالای سر برده، این تیم مثل بازیگری که از پشت صحنه به صحنه اصلی پرتاب شده، ظاهرش را کامل عوض کرده است. راهی دوباره برای روبه‌رو شدن با ایران پیدا کرده‌اند؛ راهی که نه به گذشته شباهت دارد، نه به آن چیزی که ۶۸ روز پیش در فینال یک تورنمنت منطقه‌ای رقم خورد.

ازبک‌ها خیلی ساده به این نقطه نرسیدند. آنها در دیدار برابر مصر که تیم دوم‌شان هم می‌تواند بسیاری از تیم‌های آسیا را له کند، با بازی برق‌آسای اوستون ارونوف دوباره روی نقشه فوتبال قاره کشیده شدند. همین یک مسابقه، کل تصویرها را از آن تیم خسته، محتاط و گرم‌خورده فروریخت و ازبکستانی را پیش چشم گذاشت که انگار یک چرخش کامل ۱۸۰ درجه‌ای کرده است.

■ **سایه مسابقه‌ای که هنوز فراموش نشده**

اگر کمی به عقب برگردیم، همان دیدار پایانی کافا هنوز مثل لکهای روی شیشه ذهن ایرانی‌ها مانده است. همان روزی که اخراج زودهنگام آریا یوسفی باعث شد تیم امیر قلعه‌نویی دست‌وپا بسته‌تر از همیشه بازی کند و در نهایت، ازبکستان در دقیقه‌ای که معمولاً دیگر کسی امیدی ندارد، تیر خلاص را زد. گل حاجی اکبر علیچانف در دقیقه ۱۲۰ وقت اضافه، تنها یک برد نبود؛ باز کردن قفل ۱۳ ساله‌ای بود که ازبک‌ها بالاخره کلیدش را پیدا کردند.

آن روز تیمور کابازره (سرمربی وقت) با سیستم ۳ مدافعه آمده بود و تقریباً نیمی از نفراتش همان‌هایی بودند که حالا فقط در عکس‌های یادگاری دیده می‌شوند. در دروازه‌بان گرفته تا مهاجمان کناری، ساختار آن تیم مثل ماشینی بود که سال‌ها کار کرده و فقط کمی روغن کاری شده باشد. درست برعکس امروز.

■ **اولین کار کانائورو پاک کردن نقشه قبل**

وقتی فدراسیون ازبکستان رفت سراغ سرمربی‌ای که روزی بهترین مدافع جهان بود، خیلی‌ها فکر کردند فقط یک انتخاب «لاکچری» انجام داده‌اند اما کانائورو از همان نخستین بازی‌ها نشان داد آمده نقشه‌ای بسازد که نه شبیه کافا باشد، نه شبیه انتخابی جام جهانی. نتیجه‌اش؟ تیمی که برابر کویت و اروگوئه کاملاً با ذهنی آزادتر، ترکیبی متفاوت‌تر و ساختاری مدرن‌تر ظاهر شد. در بازی برابر مصر، دیگر خبری از ۳ مدافعه‌های فینال کافا نبود. خط عقب ۴ نفره بود؛ فشرده، منظم و تهاجمی‌تر از قبل. ۵

بررسی تغییرات ازبکستان زیر نظر کانائورو و تیمی که قرار است مقابلش قرار بگیریم

چغرتراز قبل

که دیگر دنبال فوتبال سنگین و قدیمی نیست و می‌خواهد در آسیا ز قالب سنتی خارج شود.

مانفقطه انفجار این تیم همان کسی بود که مقابل مصر زمین را روشن کرد؛ اوستون ارونوف. او که در فینال کافا نیمکت‌نشین بوده، حالا تبدیل شده به موتور بازی. توپ‌گیری، حمله، پاس‌قطع کن، گلزن، همه چیز. انگار او هم احساس کرده زمانه عوض شده و تیمش قرار است پوست بیندازد.

وقتی اعداد را نگاه می‌کنیم، تغییر حتی عجیب‌تر است. میانگین سنی ازبکستان نزدیک به یک‌سال جوان‌تر شده؛ یعنی تیمی که همان اسکلت اصلی را حفظ کرده اما جان تازه‌ای تزریق شده. میانگین ۲۶۶ سال برای تیمی که می‌خواهد جام‌جهانی را لمس کند، دقیقاً بهترین نقطه عمر فوتبالی است.

■ **نمایش ازبک‌ها ممکن است ایران را غافلگیر کند**

حالا دوباره نوبت ۲ تیم رسیده تا روبه‌روی هم بایستند اما هیچ ردی از آن بازی شهریورماه باقی نمانده. ایران همان ایران است؛ باسبک همیشگی امیر؛ تیمی که‌از پختگی، تجربه و انسجام دفاعی تغذیه می‌کند اما آن طرف تیمی ایستاده که نه فقط از نظر

روایت ۴ برخورد تاریخ فوتبال ایران با قهرمانان دنیا

سایه جام جهانی

آلمان غربی، برتی فوگتس، مدافع سرسخت تیم قهرمان جهان ۱۹۷۴ و مربی و دستیار اول فرانس بکن‌یائوئر در آلمان قهرمان جام جهانی ۱۹۹۰، زمانی مقابل ایران قرار گرفت که هدایت باشافت را برعهده داشت. جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه، گروهی که ایران و آلمان را کنار هم گذاشته بود، صحنه حضور فوگتس روی نیمکت برابر تیم ملی شد. آن بازی با ۲ گل به سود آلمان تمام شد.

سومین برخورد ایران با یک قهرمان جهان، در فضایی کاملاً متفاوت رقم خورد؛ نه تورنمنت بود نه رقابت رسمی. بعد از زلزله ویرانگر بم، آلمان برای یک بازی خیریه به تهران آمد. روی نیمکت آلمان، مردی ایستاده بود که در جام جهانی ۱۹۹۰ یکی از مهم‌ترین مهره‌های تیم بکن‌یائوئر بود. یورگن

جهانی‌گره خورده بود. اولین و مشهورترین‌شان مردی است که برای چند نسل، تاریخ فوتبال محسوب می‌شود. ماریو زاگالو. او در دوره‌ای به ایران رسید که فوتبال در غرب آسیا تازه داشت جان می‌گرفت. زاگالو ۲ بار با برزیل در جام‌های جهانی ۱۹۵۸ و ۱۹۶۲ قهرمان شد و بعد از آن روی نیمکت سلسائو در جام جهانی ۱۹۷۰، به عنوان سرمربی دوباره این جام‌ارزشمند را فتح کرد. همین کارنامه کافی بود تا کویت در دهه ۷۰ میلادی او را شکار کند. ایران در جام ملت‌های ۱۹۷۶ و سپس در مقدماتی ۱۹۷۸ دو بار مقابل او ایستاد. زاگالو بعدها در جام ملت‌های ۱۹۸۸ روی نیمکت امارات نشست و ایران برای سومین بار او را شکست داد تا یک چرخه عجیب کامل شود.

سال‌ها بعد، نوبت رسید به بازیکنی از نسل سخت‌جان

پاسخی از جنس طلا به اعتماد مربیان تیم ملی توانود

سلام ساینا به قهرمانی

پایه و بزرگسال، سهم قابل توجهی از سکوهای تکواندو دارد. نوجوان ایرانی در فینال هم بی‌وقفه حمله کرد. ۲ راند کافی بود تا نشان دهد عملکردش در مراحل قبل نه اتفاقی بوده، نه

ناشی از لغزش حریفان. دختری که نخستین اعزام رسمی‌اش را تجربه می‌کرد، با اعتماد به نفس کسی مبارزه می‌کرد که انگار سال‌ها در فضای مسابقات جهانی نفس کشیده است. ۴ پیروزی پیاپی برابر نام‌هایی که هر کدام برای خودشان رزومه‌ای بلند دارند، نتیجه‌ای بود که حتی خوش‌بین‌ترین چهره‌های فنی هم تعورش را نمی‌کردند. موفقیت‌ها اما فقط روی تابلوی امتیازات نبود؛ ساینا

واقع‌بین باشیم، بیشتر شبیه مسیر یک قهرمان باسابقه بود تا یک ملی‌پوش تازه‌کار اما همین دشواری تبدیل شد به بستری برای درخشش. از همان مبارزه نخست،

شخصی شد داستان دیگری در حال شکل‌گیری است. حرفی که سابقه جهانی داشت، غافلگیر شد و شکست خورد. سپس نوبت رقیبی رسید که نامش برای خیلی‌ها مترادف قدرت بود اما ساینا بدون تردید از او هم عبور کرد. این روند تا رسیدن به دیدار نهایی ادامه پیدا کرد، جایی که مبارزی از جمهوری آذربایجان منتظرش بود؛ کشوری که سال‌هاست در رده‌های

هیچ‌کس انتظارش را نداشت؛ نه کارشناسان تکواندو که هر روز نتایج را زیر و رو می‌کنند، نه حتی آنهایی که سال‌هاست با وسواس چرخه‌های استعدادیابی را دنبال می‌کنند. صبح روز مسابقات، وقتی جدول رقابت‌ها

منتشر شد، بیشتر نگاه‌ها با افسوس روی نام ۲ دختر جوان ایران مکت کرد: ۲ ملی‌پوش ۱۹ ساله، بدون تجربه بین‌المللی، روبه‌روی رقبایی که همین چند هفته قبل روی سکوهای معتبر دنیا ایستاده بودند اما همین ۲ چهره، همان‌هایی که خیلی‌ها از کنار اسم‌شان

ساده عبور کردند، روز را طور دیگری رقم زدند. در آغاز، هستی محمدی با یک نمایش فراتر از انتظار به مدال برنز رسید و فضای اردو را زیر و رو کرد. شادی او هنوز در سالن موج می‌زد که نوبت رسید به چهره‌ای که قرار بود بیش از همه نگاه‌ها را متعجب کند: ساینا کریمی. دختری که در سکوت و زیر فشار نقدهای بی‌پایان، نخستین مأموریت بزرگ دوران حرفه‌ای‌اش را تجربه می‌کرد.

ساینا در وزن ۲۶ کیلوگرم با قرع‌ای مواجه شد که اگر

هیچ‌کس انتظارش را نداشت؛ نه کارشناسان تکواندو که هر روز نتایج را زیر و رو می‌کنند، نه حتی آنهایی که سال‌هاست با وسواس چرخه‌های استعدادیابی را دنبال می‌کنند. صبح روز مسابقات، وقتی جدول رقابت‌ها

منتشر شد، بیشتر نگاه‌ها با افسوس روی نام ۲ دختر جوان ایران مکت کرد: ۲ ملی‌پوش ۱۹ ساله، بدون تجربه بین‌المللی، روبه‌روی رقبایی که همین چند هفته قبل روی سکوهای معتبر دنیا ایستاده بودند اما همین ۲ چهره، همان‌هایی که خیلی‌ها از کنار اسم‌شان

ساده عبور کردند، روز را طور دیگری رقم زدند. در آغاز، هستی محمدی با یک نمایش فراتر از انتظار به مدال برنز رسید و فضای اردو را زیر و رو کرد. شادی او هنوز در سالن موج می‌زد که نوبت رسید به چهره‌ای که قرار بود بیش از همه نگاه‌ها را متعجب کند: ساینا کریمی. دختری که در سکوت و زیر فشار نقدهای بی‌پایان، نخستین مأموریت بزرگ دوران حرفه‌ای‌اش را تجربه می‌کرد.

ساینا در وزن ۲۶ کیلوگرم با قرع‌ای مواجه شد که اگر

در هفته‌های اخیر زیر فشار انواع حرف و حدیث‌ها قرار گرفته بود. عداوی انتخاب او را ناعادلانه می‌دانستند، بعضی‌ها پرسیده بودند چرا باید چنین مسؤولیتی به او سپرده شود ولی او به جای پاسخ‌های رسانه‌ای یا جدل‌های معمول، مسیر دیگری رفت: تمرین، تمرین، سکوت و دوباره تمرین. حالا همان منتقدان باید ضربه‌های دقیق او را مرور کنند و ببینند چگونه آرامش و سجا،ت همه تردیدها را بلعید. بعد از قهرمانی، لحظه‌ای که روی سکوی نخست ایستاد، هیجانش طوری فوران کرد که حتی سالان هم همراهش لرزید. سجده شکر، اشک شوق و دودبن به سمت مهروز ساعی تصویری ساخت که بعدد است به این زودی‌ها فراموش شود. او مدالش را تقدیم مردم کشورش کرد، به سرمربیانی که پای او ایستادند و در نهایت، به خانواده‌اش که از روزهای سخت تا همین ثانیه طلایی همراهش بودند.

ساینا کریمی فقط یک طلا نگرفت؛ پیام داد. پیام به رقبای خارجی، به چهره‌های داخلی و حتی به آنهایی که هنوز او را باور نکرده‌اند. این طلا یک نتیجه ساده نبود، آغاز یک مسیر تازه بود؛ مسیری که شاید قرار است یکی از امیدهای نسل جدید تکواندوی ایران را بسازد.

اعتراض آبی‌ها به لغو دیدار حذفی بین تراکتور و پرسپولیس تبعیض ممنوع! فقط درباره عدالت رقابتی نیست؛ در واقع این باشگاه معتقد است مجموعه‌ای از اتفاقات اخیر، همگی به شکل نامتوازن به سود پرسپولیس تمام شده. از فاصله زمانی بیشتر پرسپولیس پیش از دربی گرفته تا لغو مسابقه‌ای که می‌توانست روی آمادگی سرخ‌پوشان برای هفته دوازدهم تأثیر بگذارد. این ۲ مورد، سوخت اصلی اعتراضات تازه آبی‌ها شده است. اکنون نگاه‌ها متوجه سازمان لیگ است که باید در روزهای آینده به یکسری پرسش مشخص پاسخ دهد: چرا درخواست تراکتور قبول شد؟ معیار تغییر زمان چیست؟ و استقلال چرا سال گذشته از همین حق برخوردار نشد؟ این مناقشه، فقط یک دعای روزمره فوتبالی نیست؛ نشانه‌ای است از اینکه کوچک‌ترین تصمیم در برنامه‌ریزی مسابقات می‌تواند رقابت سنتی و حساس باشگاه‌ها را شعله‌ور کند. حالا نوبت مسؤولان است که با توضیح روشن، یا این آتش را خاموش کنند یا منتظر موج‌های بعد باشند.	تافاصله‌ای با بازی حساس مقابل النصر عربستان داشته باشد، سازمان لیگ زیر بار نرفت و بازی در زمان مقرر برگزار شد. حالا اما برای تراکتور که وضعیت تقریباً مشابهی دارد، تصمیم کاملاً متفاوتی گرفته شده است. وی نوشت: «برای تراکتور زمان بازی را تغییر می‌دهند و هیچ‌کس واکنشی ندارد اما درخواست ما سال گذشته حتی بررسی هم نشد». او سپس به موضوع استراحت پیش از دربی پرداخت و خطاب به مسؤولان لیگ ادامه داد: «اگر انتقادات ما برای تان ناخوشایند نیست، لطفاً دلیل این لغو را روشن بگویید تا ما هم بدانیم معیار تصمیم‌گیری چیست». اعتراض استقلال	خارج شد اما همین سرعت عمل، تبدیل شد به ریشه جنجال. چند ساعت بعد از رسمی شدن تعویق، استقلال که همین روزها در گیر گلابه درباره شرایط استراحت پرسپولیس پیش از دربی شده بود، موضوع را در قالب یک اعتراض رسمی بیان کرد. آبی‌ها در بیانیه‌های قبلی خود گفته بودند فاصله مسابقات به سود رقیب دیرینه‌شان تنظیم شده و حالا با این تصمیم جدید، ادعا کردند ماجرا فقط یک اتفاق ساده نیست. مهدی واعظی، مدیر رسانه استقلال، در یادداشتی تند به یک خاطره سال گذشته اشاره کرد. او نوشت وقتی استقلال درخواست داشت مسابقه دربی نهم اسفند به تعویق بیفتد
---	--	---